Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	7C/208/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1204121749
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 03. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2011:1204121749.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci navrhovateľa E.. Y. H., L. O. F. Č.. XX, L., zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Švecom, Kováčska 42, Košice, proti odporcovi RINGIER SLOVAKIA, a. s., Prievozská č. 14, Bratislava, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Havlátom, Rudnayovo nám. č. 1, Bratislava, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku uverejniť v denníku Nový čas, ktorého je vydavateľom, ospravedlnenie nasledovného obsahu:

"Spoločnosť RINGIER SLOVAKIA, a. s. ako vydavateľ denníka Nový čas sa týmto ospravedlňuje E.. Y. H. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti spôsobený uverejnením článku pod názvom "Objavený H.: V lese si opekal s osemnástkou" dňa XX. X. XXXX, kde na titulnej strane tohto vydania denníka je pod fotografiou F. K. C. Y. H. uvedená informácia, podľa ktorej v lesíku si Y. H. opekal špekáčiky so svojou atraktívnou asistentkou F. a kde na strane 4-5 denníka Nový čas je uverejnená fotografia F. K. spolu s Y. H.. Nakoľko obsah článku a fotografie k tomuto článku pripojené hrubým spôsobom zasahujú do práva E.. Y. H. na ochranu osobnosti, vyslovuje vydavateľ denníka Nový čas ľútosť nad neoprávneným zásahom do jeho zákonom chráneného práva."

Odporca je povinný v súvislosti s uverejnením ospravedlnenia uverejniť na titulnej strane text s názvom "Ospravedlnenie E.. Y. H.", pričom tento text bude napísaný tým istým typom a veľkosťou písma, ako bol uverejnený na titulnej strane denníka Nový čas názov napadnutého článku a samotné ospravedlnenie uverejniť na 4. strane tým istým typom a veľkosťou písma, ako bol napísaný napadnutý článok.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 24.6.2004 a zmeneným dňa 23.6.2005 (súd zmenu návrhu pripustil uznesením zo dňa 9.8.2005, č. k. 7C 208/2004) domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť uverejniť ospravedlnenie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Tiež sa domáhal zaplatenia 2.000.000,- Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

Svoj návrh odôvodnil tým, že uverejnením článkov a fotografií v denníku Nový čas dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX došlo zo strany odporcu k hrubému neoprávnenému zásahu do práva na súkromie

navrhovateľa, pričom bez jeho súhlasu boli uverejnené fotografie nijako nesúvisiace s jeho verejnou činnosťou. Články evokovali resp. boli spôsobilé evokovať v čitateľoch a širokej verejnosti domnienku, že vzťah navrhovateľa a jeho asistentky F. K. je vzťahom intímnym. Články týmto vyvolali vlnu pochybností o morálnom profile navrhovateľa, čo sa najmä odzrkadlilo na jeho vzťah s manželkou, deťmi, blízkym okolím, priateľmi a spolupracovníkmi. Navyše fotografie boli vyhotovené na súkromnom pozemku rodiny navrhovateľa (teda na mieste nie verejne prístupnom) a osoby zachytené na fotografiách na tomto mieste trávili svoj voľný čas. Napadnuté články a fotografie boli uverejnené v týždenníku so širokým okruhom čitateľov a distribúciou na celom území SR, navrhovateľ bol v čase zverejnenia napadnutých výrokov známy širokému okruhu osôb, C. a J.. K zníženiu vážnosti a dôstojnosti navrhovateľa v spoločnosti a vo verejnom, ako aj v rodinnom živote došlo v značnej miere a možno dôvodne predpokladať, že nemajetková ujma na osobnosti navrhovateľa bude pôsobiť dlhšiu dobu, preto sú splnené podmienky pre priznanie morálneho zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia, ako aj pre priznanie zadosťučinenia vo forme peňažnej satisfakcie.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť. Odvolával sa na čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a ľudských slobôd, keď informácie v zverejnených článkoch a fotografie považoval za realizáciu svojho práva na slobodu prejavu. Uviedol, že navrhovateľa, ktorý je J. a v čase uverejnenia článkov bol nU., možno považovať za osobu verejného záujmu. Hranice prístupnosti kritiky osôb verejného záujmu sú podstatne širšie, ako vo vzťahu k súkromnej osobe. Osoba verejného záujmu sa nevyhnutne a spravidla vedome otvorene vystavuje podrobnému skúmaniu zo strany novinárov a širokej verejnosti a musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie ak je podrobovaná kritike za svoje konanie. Voľba spravodajskej techniky je výlučným oprávnením tlače. Novinárska sloboda zahŕňa aj možnosť určitej miery preháňania alebo dokonca provokácie. Treba zobrať do úvahy, že občan sám svojím správaním určitú skutočnosť z chránenej sféry intímneho života vylúčil, napríklad svojím spávaním na miestach, kde možno predpokladať prítomnosť iných osôb tak, že sa zbavil možnosti úspešne žalovať, ak by potom za tejto situácie bol niekto o týchto pravdivých skutočnostiach hovoril. Odporca popieral, že by fotografie boli vyhotovené zo súkromného pozemku rodiny navrhovateľa, uverejnené informácie bolo možné zistiť z miesta prístupného verejnosti. Podľa názoru odporcu verejnosť má legitímny záujem poznať, ako úprimne predstavitelia politických strán vyznávajú a dodržujú zásady a program politickej strany. Tak získava verejnosť možnosť kontroly svojich politických predstaviteľov, tlač má oprávnený záujem prispievať k diskusii o morálke tých, ktorý sú jej garantmi. P., ktorého pK. je navrhovateľ, sa vo svojom programe hlási ku kresťanským hodnotám. Medzi najvýznamnejšie hodnoty patrí kult rodiny a matky. Rodinu považujú za základnú a najvýznamnejšiu sociálnu jednotku spoločnosti. Zásah do ochrany osobnosti navrhovateľa bol v danom prípade oprávnený vzhľadom na to, že na záhradnej párty bola spoločníčkou navrhovateľa jeho asistentka. Táto okolnosť sama osebe ospravedlňovala uverejnenie informácií v textovej i obrazovej podobe. Nakoľko je navrhovateľ J. bolo legitímne očakávať, že sa bude správať v zmysle hodnôt hlásaných touto politickou stranou. Bolo legitímne informovať o udalostiach uvedených v predmetných článkoch, nakoľko išlo o otázky verejného záujmu. Aktívny politik hlásajúci hodnoty kresťansky chápanej rodiny sa vystavuje pozornosti verejnosti a posudzovaniu svojich činov verejnosťou vždy, ak jeho činy súvisia s hodnotami, ku ktorým sa hlási. Predmetné články informovali o skutočnostiach súvisiacich s výsledkami J. Konanie navrhovateľa za daných okolností, vyvolávalo závažné otázky z hľadiska hodnôt uvedených vyššie a spochybňuje, že hlásanie kresťanských hodnôt je úprimné. Evokácia domnienky, že vzťah medzi navrhovateľom a F. K. je vzťahom intímnym, je výlučne špekulácia navrhovateľa. Odporca skonštatoval, že údaj uverejnený v jednom z predmetných článkov, že "Objavený H.: V lese si opekal s osemnástkou", "Y. P. po zástupe zrelých plavovlasých asistentiek tentoraz siahol do iného súdka a na cestách mu robí spoločnosť mladučká čiernovláska F. K.", "Z niekoľkohodinovej pohody pri ohni sa však vykľuli spoločne strávené dva dni", sú pravdivé a úvahy o viac ako pracovnom vzťahu majú svoju oporu vo faktoch a za daných okolností ťažko možno uvažovať o tom, že by osoby majúce k sebe iba pracovný vzťah, by sa zúčastňovali tejto súkromnej párty. Ďalej odporca uviedol, že petit návrhu v časti o uverejnenie ospravedlnenia je neurčitý, z jeho obsahu nie je zrejmé v čom má spočívať neoprávnený zásah. Návrh v časti o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je neopodstatnený, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že došlo v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti, neboli preukázané žiadne následky vo sfére rodinnej, spoločenskej alebo politickej. Naviac uplatnená výška nemajetkovej ujmy v peniazoch nespĺňa kritéria primeranosti.

Tunajší súd uznesením zo dňa 6.10.2005, č. k. 7C 208/2004 - 73 na návrh navrhovateľa prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C 1/2005.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a zástupcu odporcu a obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, vrátane pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 1/2005 a zistil tento skutkový stav veci:

Na titulnej strane vydania denníka Nový čas zo dňa 2X.X.XXXX boli uverejnené dve fotografie. Na jednej z nich je vyobrazený samostatne navrhovateľ. Na druhej z nich je navrhovateľ s dvoma osobami, z ktorej jedna je F. K.. Ďalej sú tam uvedené titulky: "H.", "Vypátrali sme ho", "Skrýva sa na chate!". V denníku sa na str. 20 - 21 nachádza článok pod názvom "Z Y.a spamätáva na chalupe pod lesom!". Ďalej je tam uverejnených 6 fotografií, na ktorých je navrhovateľ, na troch z nich (vrátane najväčšej) aj s F. K., na jednej z nich len s ňou. V článku sa okrem iného píše, že navrhovateľ sa J. utiahol do samoty a prakticky prestal komunikovať so svetom Minimálne včera však hodil smútok a sklamanie za hlavu a podvečer strávil v spoločnosti troch priateliek.

Na titulnej strane vydania denníka Nový čas zo dňa XX.X.XXXX boli pod veľkým titulkom "Na chate s osemnásťročnou asistentkou" uverejnené dve fotografie a to portrét navrhovateľa a fotografia zachytávajúca navrhovateľa a F. K. na pozemku pri chate v G. J. s textom "H. si ľahol do trávy vedľa asistentky". V ďalšom texte sa uvádza, že navrhovateľ sa spamätáva z veľkej prehry na chate, v lesíku si opekal so svojou atraktívnou asistentkou F.. V denníku na str. 4 - 5 bol uverejnený článok pod názvom "Objavený H.: V lese si opekal s osemnástkou!". Ďalej tam boli uverejnené okrem iných dve fotografie, na ktorých je vyobrazený navrhovateľ s F. K., spolu s textom "Šesťdesiatročný H. si pochutnával na špekáčikoch spolu so svojou osemnásťročnou asistentkou F.." Ďalej sa v texte článku okrem iného uvádza, že navrhovateľ si popoludňajšiu opekačku užíval so svojou mladučkou osemnásťročnou asistentkou F. a dvoma pomocnicami z U.. Voľne sa posadil k ohníku blízko svojej asistentky, niekoľko metrov ďalej si opekali priateľky z U.. Y. P. po zástupe zrelých plavovlasých asistentiek tentoraz siahol do iného súdka a na cestách mu robí spoločnosť mladučká čiernovláska F. K.".

Na titulnej strane vydania denníka Nový čas zo dňa XX.X.XXXX boli uverejnené tri fotografie, jedna menšia s portrétom navrhovateľa, druhá väčšia s portrétom F.X. K. s uvedením jej mena, priezviska a veku a tretia zachytávajúca navrhovateľa v spoločnosti F. K. osamote na chate Y. G. J.. Stredom titulnej stránky prechádza veľký titulok "Moje dva dni na chate s Y.". V ďalšom texte sa uvádza, že asistentka navrhovateľa pre Nový čas prehovorila a prezradila čo všetko robili so svojím šéfom na chalupe Y. G. J., kde ich v utorok Nový čas prichytil. Vo vnútri vydania denníka na str. 9 sa pod titulkom "H. asistentka: Čo spolu robili 2 dni na chate?!" uvádza, že Nový čas prichytil navrhovateľa s F. K. na chate pod lesom kde z niekoľkohodinovej pohody pri ohni sa vykľuli spolu strávené dva dni. Ďalej sú tam uverejnené fotografie, pričom na jednej z nich je navrhovateľ spolu s F. K. a k nej text: "Po celodennej drine okolo H.A. chalupy si k večeru užili pohodu pri opekaní špekáčikov".

Denník Nový čas mal dňa XX.X.XXXX náklad 190.470 ks, dňa XX.X.XXXX náklad 185.470 ks a dňa XX.X.XXXX náklad 299.430 ks (túto skutočnosť súd zistil z pripojeného spisu sp. zn. 6C 1/2005).

Listom zo dňa 11.6.2004 žiadal navrhovateľ odporcu o uverejnenie opravy a ospravedlnenia v súvislosti s článkami a fotografiami uverejnenými v denníku Nový čas dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX a o poskytnutie peňažnej satisfakcie v sume 2.000.000,- Sk.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 1/2005 súd zistil, že v tomto konaní sa domáhala navrhovateľka F. K. proti odporcovi (zhodnému ako v tomto konaní) uverejnenia ospravedlnenia a zaplatenia 1.000.000,- Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V spise boli založené fotografie, ktoré fotograf J. O. vyhotovil dňa 2X.X.XXXX v priestoroch okolo chaty navrhovateľa Y. G. J. pre odporcu, pričom na ôsmych je zachytený navrhovateľ osamote, na jedenástich z nich je zachytená F. K. s navrhovateľom a ďalšími osobami, na dvoch z nich je zachytený navrhovateľ s inými osobami okrem

F. K., na jednej fotografii je zachytená F. K. s dvomi osobami bez navrhovateľa a na jednej fotografii je zachytené motorové vozidlo VW Polo vchádzajúce do priestorov penziónu U. v V. V.. Na žiadnej z fotografií vyhotovenej na chate v G. J. dňa XX.X.XXXX nie je zachytená F. K. sama v spoločnosti navrhovateľa. Na fotografiách kde sa F. K. nachádza s navrhovateľom, sú vždy zachytené okrem nich zároveň jedna alebo dve ďalšie osoby.

V konaní vypočutý svedok J. O. uviedol, že pre denník Nový čas vyhotovil fotografie pri chate E.. Y. H.Č. Y. G. J.. Na miesto ho priviezol šofér, zamestnanec odporcu. Svedok uviedol, že miesto z ktorého vyhotovil fotografie nebolo označené ako súkromný pozemok a nenachádzal sa tam zákaz vjazdu alebo vstupu. Na miesto vyhotovenia fotografií išiel svedok na pokyn šéfredaktora alebo jeho zástupcu. Svedok uviedol, že na uvedenom mieste videl štyri osoby navrhovateľku, E.. Y. H. a dve jemu neznáme dámy. Svedok strávil na uvedenom mieste približne 20 minút počas ktorých vyhotovil niekoľko kusov fotografií. Potom so šoférom išli do V. V. pred penzión U.. Svedok videl vozidlo Volkswagen Polo ako vchádza do priestorov penziónu U., kto sa nachádzal vo vozidle však uviesť nevedel. Svedok uviedol, že na druhý deň sa už k chate E.. Y. H. G. G. J. nevrátil. Redakciu neinformoval o tom, že navrhovateľka strávila na chate dva dni, nekomentoval ani vzdialenosť medzi navrhovateľkou a E.. Y. H. pri opekaní. Informoval iba v skratke o tom, že opekali, zbalili sa a odišli. Fotografie, ako uviedol svedok, nerobil so žiadnym priamym zámerom, komentár k fotografiám vypracovala autorka článku, čo svedok nemohol ovplyvniť. Svedok autorke článku nepopisoval stanovisko osôb počas opekania pri ohnisku. Podľa jeho vyjadrenia sa na mieste pri ohnisku nachádzali štyri osoby, pričom navrhovateľka bola od E.. Y. H. vzdialená asi na 1 - 1,5 metra a medzi nimi sa nachádzalo prútie.

V konaní vypočutá svedkyňa A.. R. L. uviedla, že predmetné články písala v redakcii v Bratislave podľa opisu, ktorý jej zadal autor fotografií. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľka jej priamo rozhovor neposkytla a informácie, ktoré v článku použila získala rešeršou z iných článkov zo slovenských periodík. Svedkyňa uviedla, že fotografie vznikli XX.X.XXXX a články vznikali postupne každý deň. Ako autorka sa svedkyňa vyjadrila aj k formuláciám použitým v predmetných článkoch. K vete "Voľne sa posadil blízko svojej asistentky ..." svedkyňa nevedela presne uviesť opisný význam a dimenziálnu hodnotu slova blízko. K vete "Šéf P. po zástupe zrelých plavovlasých asistentiek tentoraz siahol do iného súdka a na cestách mu robí spoločnosť mladučká čiernovláska F. K." svedkyňa uviedla, že týmto nemyslela viac ako len to, že pred navrhovateľkou na poste asistentiek E.. Y. H. pracovali dámy plavovlasé a staršie ako navrhovateľka. Svedkyňa súdu uviedla, že podľa jej názoru z článkov vyplynulo, že jeden deň navrhovateľka a ostatní členovia spoločnosti spolu vykonávali záhradnícke práce, večer po opekačke spolu opustili chalupu a E.. Y.K. H. všetkých odviezol do penziónu U. v V. V.. Na druhý deň spoločnosť na chalupe opäť pokračovala v programe. Takéto informácie mala svedkyňa od autora fotografií.

V konaní vypočutý svedok Y. H. uviedol, že pracoval ako šéfredaktor redakcie denníka Nový čas. V predmetných článkoch sa odporca snažil informovať o tom, kde sa nachádza a čo robí J.. O navrhovateľke vedeli v redakcii len to, že asi štyri mesiace pred J. bola predstavená ako osobná asistentka E.. Y. H.. V utorok XX.X.XXXX v redakcii hovorili o tom, že by bolo dobré vypátrať E.. Y. H. a zistiť čo robí. Keď to zistili poslali na miesto fotografa J. O., aby vyhotovil potrebnú fotodokumentáciu. V ten istý deň fotograf zaslal fotografie e-mailom autorke textov A.. R. L.. Články vychádzali postupne tri dni. Podľa názoru svedka fotografie na ktorých je vyobrazená navrhovateľka s E.. Y. H. sú popísané primerane a vystihujú čo je na nich možné vidieť. Svedok uviedol, že použité slovné spojenia typu "Y. P. po zástupe zrelých plavovlások tentoraz siahol do iného súdka a na cestách mu robí spoločnosť mladučká čiernovláska F. K." a " Moje dva dni s Y.", a že navrhovateľka a Y. H. boli v utorok prichytený na chate je len atraktívnejšou konštatáciou faktov. K fotografiám a textu uverejneným na titulnej strane a vo vnútri denníka Nový čas dňa XX.X.XXXX svedok tvrdil, že E.. Y. H. sledovali len v utorok XX.X.XXXX o tom, že navrhovateľka na chate strávila dva dni vedeli priamo od navrhovateľky, ktorá to povedala v telefonickom rozhovore vtedajšiemu zástupcovi šéfredaktora R. F. vo štvrtok dňa XX.X.XXXX. Za konštatáciu faktov svedok považoval i fotografie a texty uverejnené na titulných stranách denníka Nový čas uverejnených v dňoch XX.X.XXXX a XX.X.XXXX. To, že na fotografiách dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX nie sú vyobrazení ostatní členovia spoločnosti nachádzajúcich sa na chate Y. G. J. bolo z dôvodu, že to nedovoľuje kapacita titulnej stránky a vo vnútri denníka už tieto osoby vyobrazené boli.

V konaní vypočutý svedok J. H. uviedol, že pracoval ako šofér J. P. a v dňoch XX.X.XXXXX a XX.X.XXXX bol tiež vykonávať záhradkárske práce na chate v G. J.. Potvrdil, že okrem neho bola na chate navrhovateľka, E.. Y. H., Y.Ú. R. L. J., F. R. Ď., J. L. dôchodca a záhradník z S. a člen ochranky. V prvý deň skončili s prácou asi o 15 - 16 hodine, najedli sa a odcestovali do V. V. do penziónu U.. Tam sa prezliekli a rozišli sa. Svedok uviedol, že navrhovateľka odcestovala autobusom domov. Na druhý deň ráno sa zišli v tom istom zložení v V. V. a opäť dvoma autami cestovali do G. J.. Práce ukončili asi o 16.00 hod., išli späť do V. V.c a odtiaľ navrhovateľka odcestovala autobusom domov.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 26.9.2006, č. k. 6C 1/2005 - 204 uložil odporcovi povinnosť uverejniť v denníku Nový čas ospravedlnenie: Spoločnosť RINGIER Slovakia, a.s. ako vydavateľ denníka Nový čas sa týmto ospravedlňuje F. K. za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti spôsobený uverejnením článku pod názvom "Objavený H.! V lese si opekal s osemnástkou" zo dňa XX.X.XXXX, kde na titulnej strane tohto vydania denníka je pod fotografiou F.X. K. a Y. H. uvedená informácia, podľa ktorej si v lesíku Y. H. opekal špekáčiky so svojou atraktívnou asistentkou F. a kde na strane 4 - 5 denníka Nový čas je uverejnená fotografia F. K. spolu s Y. H. a uverejnením článku pod názvom: "H. asistentka: Čo spolu robili dva dni na chate?!" zo dňa XX.X.XXXX, kde na titulnej strane tohto vydania denníka je pod fotografiou F. K. C. Y. H. uvedená informácia, podľa ktorej Nový čas prichytil F. K. a E.. Y. H. na chalupe Y. G. J. a kde v článku na strane 9 denníka sa uvádza, že z niekoľkohodinovej pohody pri ohni sa však vykľuli spoločne strávené dva dni! Nakoľko fotografie uverejnené na titulných stranách denníka Nový čas zo dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX, spolu s popiskami k týmto fotografiám, ako aj obsah článkov a fotografie k týmto článkom pripojené, hrubým spôsobom zasahujú do práva F. K. na ochranu osobnosti, vyslovuje vydavateľ denníka Nový čas ľútosť nad neoprávneným zásahom do jej zákonom chráneného práva. Ďalej uložil odporcovi povinnosť v súvislosti s uverejnením ospravedlnenia uverejniť na titulnej strane text s názvom "Ospravedlnenie F. K.", pričom tento text bude napísaný tým istým typom a veľkosťou písma, ako boli uverejnené na titulnej strane denníka Nový čas názvy predmetných článkov a samotné ospravedlnenie uverejniť na 4. strane tým istým typom a veľkosťou písma, ako boli napísané predmetné články. Napokon súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 800.000,- Sk a trovy konania a vo zvyšku jej návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že je nepochybné, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že niektoré údaje uvedené v článkoch neboli pravdivé, boli skreslené a minimálne nezodpovedali zisteniam, ktoré urobili zamestnanci odporcu na mieste, ktoré sa predmetných článkov týkali. Nad všetky pochybnosti mal súd za preukázané, že odporcom zverejnené fotografie spolu s pripojenými titulkami a komentármi skresľovali informácie o udalostiach ako v skutočnosti neprebehli. Články a fotografie, ktoré súd preskúmal boli svojim obsahom, charakterom, intenzitou, stupňovaním a formou spôsobilé privodiť navrhovateľke ujmu v oblasti, ktorá je predmetom tohto konania. V konaní mal súd za preukázané, že k žiadnym spoločensky nežiaducim konaniam zo strany navrhovateľky nedošlo, tak ako to čitateľom jednostranne podsúval odporca v predmetných článkoch. Vo vetách na titulnej strane vydania denníka "Na chate s osemnásťročnou asistentkou" alebo "H. si ľahol do trávy vedľa asistentky" a ďalej "Y. H.A. sa spamätáva z veľkej prehry na chate, v lesíku si opekal so svojou atraktívnou asistentkou F." použil neúplné, zavádzajúce informácie, ktoré v kontexte s pripojenými fotografiami boli schopné vyvolať v čitateľoch klamlivý názor, že navrhovateľka udržiava blízky vzťah s E.. Y. H., o ktorom je všeobecne známe že je ženatý. Za stupňujúci útok proti osobnosti navrhovateľky považoval súd formulácie použité na titulnej strane vydania denníka Nový čas zo dňa XX.X.XXXX "Moje dva dni na chate s Y." a že navrhovateľka "pre Nový čas prehovorila a prezradila čo všetko robili so svojím šéfom na chalupe v G. J., kde ich v utorok Nový čas pristihol". Vo vnútri vydania denníka pokračuje odporca pod titulkom "H. asistentka: Čo spolu robili 2 dni na chate?!" a uvádza, že Nový čas prichytil navrhovateľku s E.. Y. H. na chate pod lesom, kde z niekoľkohodinovej pohody pri ohni sa vykľuli spolu strávené dva dni. Takto použité vety priamo čitateľa navádzali myslieť si o navrhovateľke, že sa dopustila cudzoložstva alebo inak nemravného konania. Pritom odporca čitateľov informoval nepravdivo. Navrhovateľka s E.. Y. H. dva dni teda štyridsaťosem hodín nestrávila. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané z výpovedi navrhovateľky, svedkov P. K., E.. Y. H. C. J. H.. Taktiež svedkovia A.. R.Ň. L., J. O. C. A.. A. H., zamestnanci odporcu, potvrdili, že články vznikali len na základe fotografií z XX.X.XXXX.. J. O. súdu uviedol, že navrhovateľku a ostatných členov spoločnosti fotografoval len niekoľko minút. Neobstojí úvaha, že téma bola vyvážene spracovaná, pretože aj keď sa vo vnútri jednotlivých vydaní uvádza, že okrem navrhovateľky a E.. Y. H. boli na chate aj ďalší ľudia, titulky, nadpisy článkov a podtitulky, ktoré ako prvé zaujmú čitateľa, túto skutočnosť neodrážali, naopak, boli formulované tak, aby vyvolali senzáciu a nie aby priniesli vyváženú objektívnu informáciu. Nie je na mieste tvrdenie odporcu, že mal právo na použitie expresívnejších

výrazov určitý stupeň nadsázky, či zveličovania, pretože použité slovné zvraty v titulkoch, textoch ku fotografiám a článkoch prekračovali hranice slušnosti a oprávnenej kritiky. Odporca bezpochyby len na základe strohých a povrchných poznatkov úmyselne či z nedbanlivosti vykonštruoval príbeh, ktorý sa tak ako ho opisuje nestal, ktorý nepravdivo obvinil navrhovateľku z niečoho čo nespáchala, ale čo spoločnosť považuje za nemravné a sociálne neprípustné. Vydavatelia novín a časopisov majú na zreteli, že fotografia na titulnej strane periodika alebo v článku upúta pozornosť čitateľa. Je to buď na daný text, alebo na samotné periodikum. Čo sa však týka fotografií použitých v predmetných vydania denníka Nový čas, všetky vyobrazenia zachytávajúce navrhovateľku a E.. Y. H. osamote sú iba časťami fotografií vytvorenými fotografom J. O. XX.X.XXXX. Tieto časti vznikli vystrihnutím z pôvodne vytvorených fotografií, ktoré v skutočnosti v celku zachytávajú navrhovateľku v spoločnosti nielen E.. Y. H.Č. ale aj ďalších osôb. Je nepopierateľné a známe, že dokumentárnosť, schopnosť obrazovo preukazovať existenciu zobrazovaného, autenticita zobrazenia, privádzajú čitateľov tlačených periodík k takmer absolútnej viere v pravdivosť zobrazenia objektu sprostredkovaného žurnalistickou fotografiou. Vedomie, že udalosti, dianie a javy prezentované fotografiou museli mať nevyhnutne reálnu predlohu v skutočnom živote, prepožičiava fotografii nielen kredit absolútne pravdivého svedectva, ale aj hodnotu verifikačnú. Žurnalistická fotografia sa pritom môže stať prostriedkom manipulácie a nástrojom vhodným na realizáciu najrôznejších často nekalých zámerov. Novinár je povinný požívať iba čestné metódy získania správ, dokumentov a fotografií. Zásahom do práva na ochranu osobnosti je uverejnenie jednak pravdivých fotografií zo súkromného a rodinného života, ale predovšetkým uverejnenie iných fotografií s difamujúcim obsahom, či fotografií, ktoré difamujú zobrazené osoby v súvislosti s kontextom uverejneného textu platí, že fotografia účinnejšie a cielenejšie pôsobí na čitateľa ako slovo. Je neprípustné režírovanie a inscenovanie fotografovaných výjavov, či výber náhodných javov zobrazených ako pravidelný fakt, ktoré sú čitateľovi predostreté a dodatočne vydávané za autentické. Nie je v tomto prípade ani podstatná vôľa autora článkov a fotografií, ale podstatnou je skutočnosť, či mohlo dôjsť k podsunutiu manipulujúcemu verejnú mienku čitateľom voči navrhovateľke práve z dôvodu skreslenia zobrazovanej skutočnosti. Podstatnou je skutočnosť, že fotografie zachytávajúce náhodný jav vydávaný za bežný, pravidelný a skutočný a fotografie skresľujúce čitateľovi skutočnosť v spojení so žurnalistickým textom vytvorili verbálno-vizuálnu informáciu, ktorá bola spôsobilá vzbudiť a aj vzbudila nepravdivý, alebo pravdu skresľujúci dojem. V konaní bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že všetky vyobrazenia zachytávajúce navrhovateľku a E.. Y. H. osamote boli lživo zinscenované. Pritom čitateľovi verifikovali informácie na titulkoch a v texte, že navrhovateľka strávila dva dni na chate so ženatým mužom, zabávali sa, kde ich prichytili. Ťažko možno pri takomto počínaní predpokladať dobrý úmysel odporcu objektívne informovať verejnosť, keď koncepcia článkov na pokračovanie bola jednoznačne schopná vyvolať v čitateľoch predstavu o navrhovateľke ako amorálnej osobe. Tým, že uverejnené fotografie vierohodne a presvedčivo informovali čitateľov alebo náhodných okoloidúcich o udalostiach, ktoré sa nestali, alebo sa stali inak a to spôsobom, že došlo k zásahu do cti a dôstojnosti navrhovateľky. Osobnostné právo navrhovateľky bolo pritom porušené úmyselne s cieľom zvýšiť náklad periodika a dosiahnuť zisk. Tlač nesmie ľahkovážne rozširovať nepravdivé údaje. Je potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom ho treba posudzovať z hľadiska pravdivosti, hodnovernosti ale predovšetkým z hľadiska objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Bezpečne je zákonná ochrana daná v prípade, ak vytýkané prejavy sú zásadne nepravdivé, či pravdu skresľujúce. Nemožno priznať právo na ochranu osobnosti občanovi, ktorý konal protispoločensky a bol vystavený kritike. Takáto kritika by bola oprávneným zásahom proti spoločenským nesvárom. Predovšetkým informácie zverejnené v denníku Nový čas dňa XX.X.XXXX ako pokračujúci a stupňovaný útok proti osobnej cti navrhovateľky boli spôsobilé v mysliach čitateľov ale i u osôb, ktoré prechádzali zrakom po titulnej strane denníka navodiť dojem, či presvedčenie, že navrhovateľka koná protispoločensky, proti etike a morálke, že vzťah navrhovateľky k jej nadriadenému je viac ako pracovný, povedzme blízky, intímny, že v jeho spoločnosti strávila 48 hodín bez prestávky. Pritom na titulnej strane vydania z XX.X.XXXX bol uverejnený údajný citát navrhovateľky "Moje dva dni s Y.", ktorý bezpochyby u čitateľov mohol vyvolať dojem, že vzťah navrhovateľky a jej nadriadeného E.. Y. H.Č. je dôverný. Čitatelia, či náhodný okoloidúci mohli oprávnene klásť otázku, kto okrem blízkej osoby by mohol druhého nazvať takto familiárne. Z ďalších údajov z titulnej strany vydania denníka Nový čas zo dňa XX.X.XXXX, kde sa nachádza veľká fotografia tváre navrhovateľky a fotografia zachytávajúca navrhovateľku v spoločnosti E.. Y. H., ktorú odporca vybral spomedzi podobných fotografií uverejnených už v predchádzajúcom vydaní a náhodný záber vydáva za autentický, bežný, pravidelný a zdokumentovaný jav, mohol čitateľ z podsunutých informácií nadobudnúť presvedčivý dojem, že vzťah navrhovateľky a jej nadriadeného je intímneho charakteru. Je preto ignoráciou základných práv a slobôd občana, ak odporca tvrdil, že publikovaním článkov realizoval svoje ústavou zaručené právo. Čo sa

týka tvrdenia odporcu, že navrhovateľka ako verejný činiteľ, či osoba verejného záujmu, bola povinná znášať väčší podiel kritiky, resp. ako osoba spoločensky známa mohla predpokladať a mala s tým byť uzrozumená, že podlieha zvýšenej kritike, zo zisteného skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka nikdy ako verejný činiteľ nevystupovala bola vo funkcii asistentky J., navonok J. nezastupovala, nebola jej štatutárom, nevyjadrovala sa za seba či J. k verejným otázkam. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka v čase zverejnenia článkov nebola verejným činiteľom, teda tvrdenie odporcu nebolo na mieste. Ak sú v kritike, či v charakteristike určitých javov, či osôb použité výrazy, ktorých výklad či význam je v značnom nepomere k pravde, či k cieľu kritiky a na dosiahnutie cieľa informovať čitateľov a realizovať tak ústavné právo na slobodu prejavu a právo na informácie je možný postup aj bez takýchto výrazov a pritom z týchto výrazových prostriedkov je zrejmý ohrozujúci, znevažujúci, či urážajúci charakter, ide o informovanie a kritiku neprimeranú, ktorá bola spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. V konaní bolo nesporne preukázané, že predmetné články a fotografie, adresované čitateľom boli svojim obsahom spôsobilé zasiahnuť do osobnosti navrhovateľky, jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia. Články a fotografie možno celkovo hodnotiť ako pravdu skresľujúce, v mnohom nepravdivé schopné vyvolať u čitateľov a náhodných okoloidúcich nedôveru v mravnú bezúhonnosť navrhovateľky. Právo na česť a dôstojnosť je považované za významné osobnostné právo. Ochrana v tomto kontexte sa rozširuje i o dobrú povesť. Dobrá povesť ako hodnota charakterizovaná ako vážnosť, ktorú určitá osoba získala alebo požíva v spoločnosti, ochrana cti nie je oddelená od ochrany osobnosti. Jednanie, ktoré zasahuje do cti a osobnosti, napr. v mediálnej oblasti spočíva v skutkovom tvrdení (kritike), ale predovšetkým v hodnotiacich úsudkoch. Za takéto možno považovať zverejnené fotografie najmä vytlačené na titulných stranách dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX a tiež hrubé zvýraznené titulky, ktoré jednak skresľujú skutočnosť, ale v mnohom sú nepravdivé. Svojím charakterom boli pritom spôsobilé privodiť navrhovateľke ujmu v oblasti dôstojnosti a dobrého mena.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu rozsudkom zo dňa 18.2.2010, č. k. 6Co 9/2007 - 315 rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bola odporcovi uložená povinnosť uverejniť v denníku Nový čas ospravedlnenie potvrdil, v časti priznanej náhrady nemajetkovej ujmy napadnutý rozsudok zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke na návrhu nemajetkovej ujmy vo výške 16.596,96 eur a vo zvyšku návrh zamietol. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že aj novinárska sloboda má svoje hranice, pričom pri ich posudzovaní ESPĽP vymedzil hranice voľnej úvahy súdu záujmom demokratickej spoločnosti na tom, aby tlač mohla vykonávať svoju hlavnú úlohu tzv. verejného strážneho psa, aby mala zabezpečený priestor na rozširovanie dôležitých informácií vo verejnom záujme. Ako judikoval ESPĽP širšie hranice slobody prejavu vo vzťahu k verejne činnej osobe sa však nevzťahuje na rodinných príslušníkov, ako aj na súkromný život v najužšom slova zmysle, pričom treba aj dôsledne odlišovať údaje, ktoré majú význam v rámci verejnej diskusie, od tých ktoré takýto význam nemajú. Je pravdou, že fotografie na titulnej strane vydaní denníka NOVÝ ČAS zo dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX zobrazujú len navrhovateľku a V. H., pričom nie sú zachytení v intímnej situácii, avšak spolu s výraznými titulkami a krátkym článkom, navodzujú dojem pre toho, kto sa čo i len povrchne oboznámi s titulnou stránkou Nového času (a následne si denník nekúpi), že išlo o skutočne intímne strávené chvíle vtedy 18-ročnej navrhovateľky s E.. Y. H., ktorý ako je notoricky známe je ženatý. Pri takto použitých upútavkách, označeniach článkov a vybraných fotografiách s konkrétnymi popiskami nemožno dovodiť jednoznačný záver o tom, že bol odporca dobromyseľný o tom, že nevyhnutne informuje verejnosť o skutočnostiach verejného záujmu, hoci navrhovateľka by sa vzhľadom na jej spoluprácu s vtedajším kandidátom na J. E.. Y. H. (ked" moderovala mítingy a stretnutia s občanmi, avšak s médiami nekomunikovala) mohla zaradiť medzi osoby verejného záujmu. Rozhodne ju však nemožno označiť za verejného činiteľa, u ktorého sú hranice tolerancie k slobode prejavu výrazne posunuté v prospech slobody prejavu ako u iných osôb, teda aj u takých, ktoré by boli osobami verejného záujmu (akými sú napr. aj herci, hudobníci, moderátori a pod.). Uverejnené články obsahovali neúplné, skreslené, tendenčné informácie, ktorých pravdivosť nebola preukázaná, a napokon aj pracovníci odporcu vedeli, že v skutočnosti navrhovateľka nebola s E.. H. na jeho chate sama, a že sa tam nezdržiavala 2 dni a aj napriek tomu takúto presnú informáciu verejnosti na titulnej strane neposkytli, ale informovali spôsobom, ktorý umožnil čitateľovi domyslieť si závery ponúknuté a naznačené v titulkoch článkov a v pripojených fotografiách. Sám autor fotografií, ktorý ako jediný bol na mieste, informoval autorku článku, že osoby, ktoré boli na predmetnej chate z chaty odišli. Autorka článku sama uviedla, že článok písala podľa rozprávania fotografa a sama si u navrhovateľky informácie neoverovala. Odporca sa dôsledne neriadil novinárskou etikou, neposkytol presné informácie o otázke legitímneho verejného záujmu, ktorou v tom čase mohla byť otázka trávenia voľného času Y. E.. Y. H.,

avšak hranice slobody prejavu vo vzťahu k súkromnému životu (a tým pobyt vo voľnom čase mimo verejného života na chate je) sú už aj u osôb verejného záujmu, i priamo u verejných činiteľov posunuté v prospech ochrany súkromia, cti, dôstojnosti a pod. Tak ako správne odporca vo svojom odvolaní uviedol, nemožno však od novinárov požadovať absolútnu presnosť v skutkových tvrdeniach, ale možno od novinárov požadovať, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo skutočnosti. Týmto sa však odporca pri zverejnených článkoch a fotografiach dôsledne neriadil a o skutočnosti, že v dňoch 29.4.2004 a 30.4.2004 informuje skreslene vedel, pretože ako sám uviedol, už dňa XX.X.XXXX uverejnil fotografie, z ktorých vyplynulo, že na chate nebola navrhovateľka s E.. H. sama. Rovnako navrhovateľka bola označená za asistentku E.. H., hoci v tom čase asistentkou nebola, ale venovala sa štúdiu na vysokej škole. Uverejnenie nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich tvrdení zásahujúcich do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky sú neoprávneným zásahom, a to bez ohľadu na to, či si odporca uvedomoval nepravdivosť tvrdení alebo nie. Tu je treba zdôrazniť, že skutočnosti uvedené na titulnej strane sú tie, ktoré si tak čitateľ ako aj osoba, ktorá sa oboznámi letmým pohľadom s titulnou stránkou (a napokon si denník nekúpi), zapamätá. Až dôsledný čitateľ denníka Nový čas sa na d'alších stránkach dozvie presnejšie informácie o skutočnostiach uvedených na titulke, avšak ked' tieto informácie nie sú úplne presvedčivé, jednoznačné a neodpovedajú na všetky otázky čitateľa, ktoré mu vyvstanú po vzhliadnutí titulky, prvý dojem z informácií na titulnej strane (vrátane vyvolaných pochybností - ako to naozaj bolo) u čitateľa nad'alej, aj po prečítaní článku, zostane. Navrhovateľke preto súd prvého stupňa správne podľa § 13 Občianskeho zákonníka poskytol ochranu jej práva na česť a dôstojnosť a zasiahol do práva na slobodu prejavu, tlače odporcu tým, že ho označil za neoprávnený a priznal navrhovateľke zadosťučinenie vo forme zverejnenia ospravedlnenia aké požadovala narhovateľka. Keďže zo strany odporcu išlo o neoprávnený zásah, presahujúci pripustné hranice slobody prejavu voči právu navrhovateľky na česť a dôstojnosť, bol zásah súdu nevyhnutný. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti priznaného zadosťučinenia vo forme zverejnenia ospravedlnenia ako vecne správny potvrdil.

Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy SR nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

S poukazom na cit. zák. ustanovenia, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že návrhu je potrebné v časti o uverejnenie ospravedlnenia vyhovieť v plnom rozsahu.

Podľa názoru súdu totiž odporca neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, najmä jeho občianskej cti a dobrého mena, a to tým, že v napadnutom článku (uverejnenom v denníku Nový čas dňa XX.X.XXXX) uverejnil o navrhovateľovi nepravdivé resp. pravdu skresľujúce informácie. V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ bol v čase uverejnenia článku osobou verejného záujmu, verejným činiteľom (.), u ktorého sú hranice tolerancie k slobode prejavu výrazne posunuté v prospech slobody prejavu, ako u iných osôb. Ako správne uviedol odporca, hranice prístupnosti kritiky osôb verejného záujmu sú podstatne širšie ako vo vzťahu k súkromnej osobe a osoba verejného záujmu musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie, ak je podrobovaná kritike za svoje konanie. Na druhej strane však aj osoby verejného záujmu tak isto, ako všetci ostatní, majú právo na ochranu svojho súkromia, nie sú tohto ústavou ako aj medzinárodnými dohovormi zaručeného práva pozbavené. Aj osoba verejného záujmu, verejný činiteľ, má právo, keď sa uchýli do ústrania, spoliehať sa na svoje súkromie a na odlúčenosť od iných osôb a od verejnosti, a teda správať sa prípadne inak, ako by sa správal na verejnosti. V danom prípade boli spolu s napadnutým článkom uverejnené fotografie, na ktorých bol navrhovateľ zachytený na svojom súkromnom pozemku pri svojej chate, a to pri udalosti, ktorá mala súkromný charakter a nesúvisela teda s jeho verejnou činnosťou. Za akých okolností vznikli tieto fotografie, ako aj napadnutý článok (resp. aj články zo dňa 2X.X.XXXX a XX.X.XXXX), vypovedali svedkovia (autorka článkov, fotograf a šéfredaktor denníka) v konaní sp. zn. 6C 1/2005, pričom ich výpovede, ktoré boli citované vyššie, možno použiť aj pre potreby tohto konania (účastníci ani netrvali na tom, aby boli títo svedkovia znovu vypočutí v tomto konaní). Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 6C 1/2005 jednoznačne vyplýva, že ani na jednej z fotografií, ktoré vyhotovil fotograf na mieste (nie všetky boli publikované), nebol navrhovateľ sám s F. K.. Napriek tomu v napadnutom článku boli zverejnené fotografie, resp. len ich časti, na ktorých je navrhovateľ iba s F. K.. Napadnutý článok (zo dňa XX.X.XXXX) v celkovom svojom vyznení, s použitými fotografiami resp. ich časťami a ich popismi, použité titulky, titulná strana ako aj samotný text článku, navodzuje dojem, že išlo o intímne strávené chvíle vtedy iba 18-ročnej F. K. a navrhovateľa, ktorý ako je všeobecne známe, je ženatý. Tento dojem následne čitateľom mohol potvrdiť aj článok uverejnený dňa XX.X.XXXX (aj keď tento nebol predmetom tohto konania), ktorý takisto obsahoval nepravdivé resp. pravdu skresľujúce informácie o udalosti, ktorá bola popisovaná aj v napadnutom článku uverejnenom dňa XX.X.XXXX. V napadnutom článku a na titulnej strane boli uvedené vety: "Na chate s osemnásťročnou asistentkou", "H. si ľahol do trávy vedľa asistentky", "V lesíku si opekal so svojou atraktívnou asistentkou F.", "Objavený H.: V lese si opekal s osemnástkou!", "Šesťdesiatročný H. si pochutnával na špekáčikoch spolu so svojou osemnásťročnou asistentkou F..", "Popoludňajšiu opekačku si užíval so svojou mladučkou osemnásťročnou asistentkou F. a dvoma pomocnicami z U..", " Voľne sa posadil k ohníku blízko svojej asistentky, niekoľko metrov ďalej si opekali priateľky z U..", "Šéf P. po zástupe zrelých plavovlasých asistentiek tentoraz siahol do iného súdka a na cestách mu robí spoločnosť mladučká čiernovláska F. K.". V článku, ako aj na titulnej strane boli uverejnené fotografie, na ktorých je navrhovateľ v tesnej blízkosti pri F. K., ktorá sa k nemu skláňa (tak to aspoň vyzerá na uverejnených fotografiách). Pritom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tieto fotografie (resp. iba časti skutočných fotografií) nezodpovedajú skutočnosti, resp. túto skresľujú, nakoľko z celých týchto fotografií, ako aj z ostatných fotografií, ktoré boli na mieste vyhotovené, je zrejmé, že F. K. nesedela v bezprostrednej blízkosti navrhovateľa, pričom približne v rovnakej vzdialenosti ako ona, sedeli súčasne od navrhovateľa aj ďalšie osoby. Takto koncipovaný článok, jeho titulky, text a použité fotografie sú

podľa názoru súdu objektívne spôsobilé vyvolať v čitateľovi, resp. aj u osoby, ktorá si neprečíta celý článok, ale všimne si iba titulnú stranu, predstavu, že medzi navrhovateľom a F. K. ide o intímnejší, bližší vzťah, presahujúci hranice bežného pracovného vzťahu medzi nadriadeným a jeho asistentkou (ktorou ani F. K. v tom čase nebola). Súd tiež poukazuje na hodnotenie napadnutého článku a v ňom použitých fotografií súdom prvého stupňa aj odvolacím súdom v konaní sp. zn. 6C 1/2005 z hľadiska jeho spôsobilosti zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky F. K., ktorá je rovnaká aj vo vzťahu k navrhovateľovi. Pretože pokiaľ ide o spôsobilosť napadnutého článku vyvolať nepravdivú resp. pravdu skresľujúcu predstavu o tom, že medzi navrhovateľom a F. K. je blízky, možno až intímny vzťah, a že článok sa snaží upozorniť na určité nemorálne správanie týchto osôb, táto má rovnaký vplyv na právo na ochranu osobnosti F. K. aj navrhovateľa, bez ohľadu na to, že navrhovateľ bol v čase uverejnenia napadnutého článku verejným činiteľom a F. K. nie. Súd sa stotožňuje s názorom, že odporca sa dôsledne neriadil novinárskou etikou, neposkytol presné informácie o otázke legitímneho verejného záujmu, ktorou v tom čase mohla byť otázka trávenia voľného času vtedy nU. - navrhovateľa, avšak hranice slobody prejavu vo vzťahu k súkromnému životu (a tým pobyt vo voľnom čase mimo verejného života na chate je) sú už aj u osôb verejného záujmu, i priamo u verejných činiteľov, posunuté v prospech ochrany súkromia, cti, dôstojnosti a pod. Nemožno od novinárov požadovať absolútnu presnosť v skutkových tvrdeniach, ale možno od novinárov požadovať, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo skutočnosti. Týmto sa však odporca pri zverejnených článkoch a fotografiách dôsledne neriadil a o skutočnosti, že v dňoch XX.X.XXXX (aj XX.X.XXXX) informuje skreslene vedel, pretože ako sám uviedol, už dňa XX.X.XXXX uverejnil fotografie, z ktorých vyplynulo, že na chate nebola F.na K. s navrhovateľom sama. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že keďže navrhovateľ uverejním napadnutého článku neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti, vzniklo mu právo na morálnu satisfakciu vo forme uverejnenia navrhovaného ospravedlnenia, preto súd návrhu v tejto o časti v plnom rozsahu vyhovel.

Pokiaľ ide o námietku odporcu týkajúcu sa neurčitosti petitu návrhu v časti uverejnenia ospravedlnenia, súd mal za to, že nie je opodstatnená. Súd pritom poukazuje aj na to, že v konaní sp. zn. 6C 1/2005 navrhovateľka formulovala petit návrhu v časti týkajúcej sa článku zo dňa 29.4.2004 takmer rovnako, pričom tak súd prvého stupňa ako aj odvolací súd jej návrhu v tejto časti vyhoveli.

Navrhovateľ sa tiež domáhal zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (v sume 2.000.000,- Sk). Z vyššie citovaných zák. ust. vyplýva, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať iba v prípade, že iné zadosťučinenie by sa nezdalo postačujúce najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Navrhovateľ tvrdil, že k tomu došlo, uvádzal, že články mali vplyv na jeho vzťah s manželkou, deťmi, blízkym okolím, priateľmi a spolupracovníkmi, tieto svoje tvrdenia však ničím nepreukázal, tieto osoby nenavrhol vypočuť (hoci bol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.), pritom jeho v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno, preukázať, že v dôsledku vyššie uvádzaného neoprávneného zásahu odporcu do jeho práva na ochranu osobnosti došlo k zníženiu jeho dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere tak, že morálne zadosťučinenie sa javí byť nepostačujúce. Je síce pravdou, že v konaní sp. zn. 6C 1/2005 súd priznal navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, avšak v tomto konaní bolo vykonávané dokazovanie na to, aké následky napadnuté články vyvolali v súkromnej aj pracovnej sfére navrhovateľky, na túto okolnosť boli vypočutí svedkovia (matka navrhovateľky, E. H. - vedúci folklórneho súboru, v ktorom navrhovateľka pôsobila, A.. A. H., kolega matky navrhovateľky, E.. Y. H.), pričom výsledky tohto dokazovania a jeho vyhodnotenie (na rozdiel od hodnotenia spôsobilosti napadnutého článku neoprávnene zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti F. K. aj navrhovateľa) nie je možné použiť pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže konkrétne následky neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti sú u každej osoby iné. Zatiaľčo pre poskytnutie morálneho zadosťučinenia postačuje zistenie, že neoprávnený zásah je objektívne spôsobilý vyvolať zásah do práva na ochranu osobnosti, pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch musí byť preukázané, že sú tu konkrétne okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí morálne zadosťučinenie, najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Navrhovateľ existenciu takýchto nepriaznivých následkov nijakým spôsobom nepreukázal a nenavrhol v tomto smere vykonať ani žiadne dokazovanie. Súd mal teda za to, že navrhovateľ nepreukázal potrebu priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, nepreukázal, že by bola v

značnej miere znížená jeho dôstojnosť alebo jeho vážnosť v spoločnosti, preto návrh v tejto časti zamietol.

V súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. o trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.